

استاد امپریال کالج لندن در کارگروه کمیته آب کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی اصفهان؛ زاینده رود از مرز ورشکستگی گذشته است

استاد مدیریت منابع آب و محیط زیست امپریال کالج لندن گفت: جای استفاده از کلمه ی بحران برای حوضه ی آبریز زاینده رود از کلمه ی ورشکستگی استفاده کنیم

استاد مدیریت منابع آب و محیط زیست امپریال کالج لندن گفت: جای استفاده از کلمه ی بحران برای حوضه ی آبریز زاینده رود از کلمه ی ورشکستگی استفاده کنیم. به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی اصفهان، **کاوه مدنی** در جلسه ی کارگروه کمیته ی آب کمیسیون کشاورزی، آب و محیط زیست اتاق بازرگانی اصفهان تصریح کرد: ساختمان پلاسکو تا زمانی که فرو نریخته بود یک بحران تلقی می شد اما زمانی که فرو ریخت دچار شکست شد و آنچه امروز در زاینده رود اتفاق افتاده است مصداق واقعی ورشکستگی است.

وی با بیان اینکه بحران تا حدی قابل برگشت است و در یک بازه ی زمانی رخ می دهد، افزود: با این تفاسیر باید بپذیریم جنس مشکلات حوضه ی آب زاینده رود از جنس بحران نیست و ما در واقع در این منطقه با شکست مواجه شده ایم.

وی درک و رسیدن به این نتیجه که منابع آبی ما کمتر از مصارف است را لازمه ی شروع تغییرات بنیادی در کشور دانست و ادامه داد: شاید بتوان با انتقال های بین حوضه ای قدری منابع آب را افزایش داد اما در نهایت باز به این نقطه خواهیم رسید که باید نیازها و مصارف را متناسب با منابع آبی سازماندهی کنیم.

مدنی رود نیل در مصر، رود اردن در سرزمین اشغالی و انتقال های بین حوضه ای در جنوب کالفرنیا را سه وضعیت مشابه حوضه ی آب ریز زاینده رود در جهان دانست و اضافه کرد: در دو مثال اول ذینفعان به دنبال آن بودند تا با استفاده از زور سهم بیشتری از آب را در اختیار داشته باشند و این روش اگرچه تا حدودی موفق بود اما تحولات و تعاملات سیاسی پایدار نبودند و همین مساله مشکلات زیادی را برای ادامه ی این روند در پی داشت.

وی طرح انتقال آب از سانفرانسیسکو به جنوب کالفرنیا را نیز بسیار شبیه به انتقال های بین حوضه ای در زاینده رود عنوان و اظهار داشت: سانفرانسیسکو بحران خشک سالی را یک فرصت دانست و به واسطه آن توانست تا برای اولین بار میزان برداشت های زیرزمینی توسط کشاورزان را اندازه گیری کند و به کاهش 25 درصدی مصرف آب شرب دست یابد.

مدنی افزود: در ایران نیز مانند کالیفرنیا فشارهایی نظیر خشکسالی به شرطی که سیستم را از بین نبرد می تواند فرصتی باشد تا به واسطه ی آن هزینه ی سیاسی تغییرات را کاهش و برخی قوانین معیوب گذشته را تغییر دهیم اگرچه نتیجه ی چنین اقداماتی چندین سال بعد قابل مشاهده خواهد بود.

وی سیاست دندان نشان دادن برای تصاحب همیشگی آب را ناکارآمد دانست و گفت: در حوضه ی آبریز زاینده رود و سایر حوضه ی های آبریز کشور باید استان های مختلف به وظایف جدیدی که به خاطر شرایط جدید به وجود آمده است عمل نمایند تا به کاهش تنش ها و توزیع عادلانه آب دست پیدا کنیم.

استاد امپریال کالج لندن با بیان اینکه ما در حوضه ی آب ریز زاینده رود برای انتقال آب ها می جنگیم نه بر سر حل مشکلات تصریح کرد: آنچه امروز در این حوضه می گذرد تلاش برای ایجاد یک تعادل تحمیلی توسط دولت است در حالی که اگر ما خودمان را با شرایط موجود تطبیق دهیم بسیاری از این مشکلات قابل حل خواهد بود.

در هیچ کجای ایران کمبود آب مانند اصفهان احساس نمی شود

مدنی با تاکید بر اینکه در هیچ کجای ایران اثر کمبود آب مانند اصفهان احساس نمی شود گفت: همانطور که ونیز بدون آب معنی ندارد اصفهان هم بدون زاینده رود معنی ندارد زیرا زاینده رود هویت این شهر تاریخی است.

وی مهمترین استراتژی برای عبور از این ورشکستگی را توسعه ی اقتصادی دانست و ادامه داد: کشاورزی علاوه بر امنیت غذایی امنیت اجتماعی را نیز به وجود می آورد که بر این اساس باید قبل از هرچیز بخش های صنعت و خدمات در این مناطق به ایجاد شغل بپردازند تا کشاورزان که به دلیل شرایط جدید بیکار می شوند در معرض آسیب های اجتماعی و اقتصادی قرار نگیرند

وی با تاکید بر اینکه ما تا زمانی که مشاغل جایگزین ایجاد نکرده ایم حق نداریم به کشاورز بگویم کشت نکند افزود: در این رابطه ما باید کالیفرنیا را به عنوان الگو مد نظر داشته باشیم زیرا این شهر اشتغال جایگزین را به عنوان یک نیاز اساسی دنبال می کرد.

کشاورزی ایران در حال مبتلا شدن به یک سرطان بدخیم است

مدنی موارد مطرح شده در این جلسه را یک واکنش مقاومتی و مصداقی بارز اقتصاد مقاومتی دانست و ادامه داد: چنین مسائلی باید به عنوان سیاست داخلی هر استان پیگیری شود و علاوه بر آن هر کشاورز هزینه ی فرصت به ازای هر لیتر آب مصرفی خود را مشخص کند.

این استاد دانشگاه رشد آبیاری قطره ای و مکانیزه در ایران را به یک سرطان بدخیم تشبیه کرد و افزود: در همه جای دنیا اثبات شده است که افزایش راندمان آبیاری به معنای کاهش آب های برگشتی و معادل افزایش مصرف بوده است و گذشته از این تغییر الگوی کشت و یا افزایش سطح زیر کشت را به دنبال داشته که بر اساس تجربه های جهانی و گزارشات فائو این اقدام باید متوقف شود

استاد امپریال کالج لندن ادامه داد: مدل برای رسیدن به تعادل در حوضه ی آبریز زاینده رود باید این گونه باشد که ما حق آبه را تعدیل اما کشاورز و معیشت او را نیز تامین کنیم به نحوی که او را به این باور برسانیم که با حق آبه ی باقی مانده و با خسارت هایی که به صورت سرمایه گذاری برای او در بخش تکنولوژی و تجهیزات انجام می شود می تواند به درآمدی بیشتر از وضعیت کنونی دست یابد.

مدنی با بیان این که این مدل در حال حاضر یک طرفه انجام می شود و کشاورزان از دریافت خسارت تعدیل آب و مشاغل جایگزین بی بهره می مانند گفت: این دقیقا عین یک بی انصافی و خود زنی در بخش کشاورزی است.

وی با بیان اینکه برای توزیع آب سه مدل حاکمیتی، مدیریتی و تکنولوژی داریم اظهار داشت: تا کنون حاکمیت تصمیم جدی برای ورود به این مشکل نداشته است و در بخش مدیریت نیز تنها صحبت های قشنگ و اسنادی به عنوان اسناد بالا دستی وجود دارند همچنان در مدل تکنولوژی نیز چنانچه به صورت ناقص عمل کنیم می تواند صدمات جبران ناپذیری را برای ما به دنبال داشته باشد.

مدنی افزود: در حال حاضر تمام استان ها از جمله چهارمحال بختیاری و خوزستان هم با مشکلاتی مواجه هستند که حل مشکلات آن ها نیازمند تغییر نگاه و مشخص شدن

سیاست کلان حکومت و افزایش اطلاعات مسولین و مردم در این زمینه است .

ستاد نجات زاینده رود از سرآب تا پایاب منافع تمام ذینفعان را در نظر گرفته است

حمیدرضا قلمکاری رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و محیط زیست اتاق بازرگانی اصفهان در این جلسه با بیان اینکه اصفهان یک استان تمام عیار، صنعتی است گفت: این کمیسیون از افراد آگاه و صاحب نظر تشکیل شده است و ما برای رسیدن به یک فهم مشترک و اقدام مشترک و طراحی بازی همه جانبه و همکارانه بیشتر از یک و نیم سال است با الگو گرفتن از دریاچه ی ارومیه به دنبال نجات زاینده رود از سرآب تا پایاب با استفاده از روش های علمی و عملی هستیم .

وی اجرای 30 طرح توسعه کشاورزی در چهارمحال بختیاری را نقض صریح مصوبات 9 ماده ای دانست و ادامه داد: نجات زاینده رود با احقاق حقوق همه ی ذینفعان نسخه ی دیگری می خواهد که همانا ستاد ملی نجات زاینده رود از سرآب تا پایاب است

وی راه حل نجات تالاب و زاینده رود را؛ جایگزینی متدولوژی دریاچه ی ارومیه بجای صحبت های تکراری دانست و اضافه کرد: ما فارغ از اینکه بخواهیم زحمات دستگاه های دیگر در تلاش برای نجات زاینده رود را نادیده بگیریم، متدولوژی دریاچه ی ارومیه را به صورت تخصصی در این کمیسیون مورد بررسی قرار داده ایم و متناسب با شرایط حوضه ی آبریز زاینده رود ستاد نجات زاینده رود از سرآب تا پایاب را مطرح نمودیم .

قلمکاری افزود: اگرچه در ابتدای این مسیر کسی آنچنان به این ستاد اهمیت نمی داد اما ما به دنبال یک همسویی استراتژیک بین مسئولین استانی، ائمه ی جمعه، مقامات سیاسی، تشکل های مردمی و ... بودیم که خوشبختانه توانسته ایم در این راه به موفقیت هایی دست پیدا کنیم.

رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و محیط زیست اتاق بازرگانی اصفهان تعمیم این هم سویی استراتژیک بین استان های ذی نفع از حوضه ی آبریز زاینده رود را گام بعدی دانست و تصریح کرد: اتاق های بازرگانی شهرکرد، یزد، اهواز و اصفهان بر اساس ماده ی 91 از اصل 44 قانون اساسی می توانند در ایجاد این همسویی بازیگران موثری باشند.

ضیائی: وضعیت امروز زاینده رود نتیجه ی دخالت دولت است

لطف علی ضیائی نائب رئیس کمیته ی آب در کمیسیون کشاورزی، آب و محیط زیست اتاق بازرگانی اصفهان نیز در این جلسه با اشاره به اینکه تمام حوضه های آبی کشور دچار آسیب شده اند گفت: تا سال 62 در حوضه های مختلف در تعادل کامل بودیم اما پس از رویکرد توسعه ی کشاورزی و توسعه ی برداشت از آب های زیر زمینی این مشکلات آبی برای کشور به وجود آمد .

ضیائی تفاوت ایران با مناطقی مانند مصر، سرزمین های اشغالی و کالیفرنیا را تغییرات غیر کارشناسانه ی دولت ها دانست و ادامه داد: در حوضه ی آب ریز زاینده رود دولت تخصیص های جدیدی را ایجاد و منبع این تخصیص ها را انتقال های بین حوضه ای تعیین کرد حال اینکه تخصیص ها سالیان طولانی از حق آبه ی زیست محیطی و کشاورزان اصفهان تامین می شود اما خبری از انتقال های بین حوضه ای نیست .

نائب رئیس کمیته ی آب باتاکید بر این که استان اصفهان وابسته به انتقال های جدید بین حوضه ای نیست اظهار داشت: تونل کوهرنگ سه و بهشت آباد طبق مصوبات دولت به خاطر تامین آب یزد در دستور کار قرار گرفته بود که متأسفانه پیشرفتی قابل توجهی نداشته است .

ضیائی نیازخالص آبی حوضه آبریز زاینده رود را 5574 متر مکعب دانست و ادامه داد: این میزان کم برای کل الگوی کشت حوضه ی زاینده رود اصفهان کافی است اما علی رغم اینکه ما سال هاست چنین مسائلی را مطالبه می کنیم اما سیاست های دولت بر اجرای چنین مفادی منافات دارد

وی ریزگرد های سمی برخاسته از باتلاق گاوخونی که می توانند تا شعاع هزار کیلومتر حرکت کنند را یک بحران ملی خواند و افزود: کشاورزی در این منطقه نیز مانع پیشرفت بیابان و کاهش خطرات زیست محیطی بوده است که البته برخی چنین مسائلی را دست آویزی برای سهم بیشتر از زاینده رود می دانند که ابداً به این گونه نیست.

نائب رئیس کمیته ی آب در پایان تاکید کرد: استان اصفهان خواهان انتقال آب نیست و اگر از انتقال آب حمایت می کنیم به این خاطر است که حق آبه ی محیط زیستی تالاب که سال هاست برای مصرف هموطنانمان در استان ها و شهرهای دیگر مورد استفاده قرار می گیرد به آن برگشته و تبعات زیست محیطی را کاهش دهد

سیاست گذاری های غلط متمرکز دولت در حوضه های آبریز ادامه دارد

طاهری عضو کمیته آب، عمده ی مشکلات کشور را سیاست گذاری های غلط متمرکز دانست و ادامه داد: عربستان در سال ۱۹۶۰ میلادی ششمین تولید کنند ی گندم جهان بود اما به ناگاه دریافت که همه ی منابع آب خود را از دست داده است به همین خاطر سیاست کشت را تغییر و نوع صنعتش را نیز تعریف کرد به نحوی که سرمایه گذاری عظیمی را در رابطه با آب شیرین کن ها انجام داد و این در حالی است که ایران هنوز به دنبال آب های تجدید پذیر کشت گندم است.

وی افزود: حداکثر استفاده مجاز از آب های تجدید پذیر ۴۰ درصد است که ما به صورت متوسط ۱۱۰ درصد استفاده می کنیم که این یک فاجعه است، همچنین علاوه بر این و با وجود چنین شرایطی هنوز به کاشت گندم و خرید تضمینی با قیمت 1500 تومان فکر می کنیم در حالی که می توانیم با نصف این قیمت این محصول را وارد کنیم .

طاهری با طرح این سوال که آیا درست است ما به اراضی مرتفع که به ۶۰۰ متر پمپاژ آب نیاز دارد و از کمترین کلاس خاکی برخوردار است از حوضه ی آب ریز زاینده رود سهم بدهیم یا نه؟ گفت: در اصفهان نیز باید مشخص شود که به کدام صنایع آب تخصیص پیدا نماید.